

2. ВОЙНАТА ОТЪ 1828 ГОДИНА. — Благоприятниятъ този моментъ ще настъпи скоро. Той идва неизбежно, той дори е предугаденъ отъ ония, които „гледатъ втречено въ събитията“. Презъ 1827 г. миналъ презъ Сливенъ, на пътъ за Цариградъ, рускиятъ правителственъ куриеръ Александъръ Дюхамель. Селимински използвалъ случая и тайно посетилъ една вечеръ царския този офицеръ, за да узнае нѣщо около политическото положение. И макаръ куриерътъ да не се изказалъ по-конкретно, все пакъ Селимински разбралъ, че предстоятъ важни събития и че българитѣ трѣбва да ги изчакатъ търпеливо. Поразенъ силно отъ думитѣ, които го насърдили, Селимински съобщилъ на другия денъ на Братството за чутото. А презъ октомврий с. г. той отишелъ въ Шуменъ и основалъ тамъ братство въ свръзка съ Сливенското. На връщане отъ тамъ срещналъ сѣщия куриеръ, който идѣлъ отъ Цариградъ. И този пътъ той можалъ да научи отъ него положително, че на пролѣтъ Русия щѣла непременно да обяви война на Турция, тѣй като султанътъ отказвалъ да подпише Акерманския договоръ.

Действително, откакъ Турция приела руския ултиматумъ и подписала въ Акерманъ договора отъ 7 октомврий 1826 г., положението на Изтокъ е ставало все по-трудно. Високата порта не е могла да признае привилегиитѣ, дадени на Влашко, Молдова и Сърбия, и правото на Русия да се грижи за изпълнението имъ; грѣцкиятъ въпросъ, отъ възстанието (1821 г.) насамъ, оставалъ все още неразрешенъ, макаръ Франция, Англия и Русия, споразумѣли се взаимно, да настоявали за това; и на край не оставала друга възможность да се вразуми Турция и ѝ се наложатъ исканията на европейската коалиция по цѣлия комплексъ въпроси, свързани съ мира на Изтокъ, освенъ — по силата на Лондонската конвенция отъ 6 юлий 1827 г. и на последвалитѣ я споразумения — Русия да обяви война. Това и сторила Русия на 29 априлъ 1828 г.

Между това, още преди избухване на войната, въ България настѣпва раздвижване на духоветѣ. Щомъ султанътъ заявилъ въ манифестъ къмъ аянитѣ (окръжнитѣ военачалници) отъ 18 декемврий 1827 г., че Турция била измамена отъ Русия съ договора отъ Акерманъ и че е дошло сега време да се отмъсти за поруганата честь на Исляма, и щомъ се чуло,